

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 22 lutego 2023 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego
oraz niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 26 stycznia 2023 r. ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 33 w lit. b, w § 2 wyrazy „jednoczesną transmisją” zastępuje się wyrazami „jednoczesnym bezpośrednim przekazem”;
- 2) w art. 1 w pkt 56, w art. 410¹ § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W przypadku wniesienia skargi, o której mowa w § 1, przepisy art. 394³ § 3 i 4 stosuje się odpowiednio.”;
- 3) w art. 1:
 - a) w pkt 58, w pkt 5 wyrazy „występuje wyjątkowy przypadek uzasadniający” zastępuje się wyrazami „zachodzi wyjątkowa okoliczność uzasadniająca”,
 - b) w pkt 59, w § 2 wyrazy „wyjątek, o którym” zastępuje się wyrazami „wyjątkowa okoliczność, o której”;
- 4) w art. 1 w pkt 65, w art. 458¹⁵ w § 4 wyrazy „§ 1–3” zastępuje się wyrazami „§ 1 i 3”;
- 5) w art. 1 w pkt 67 w lit. b, w § 7 po wyrazach „(Dz. U. z 2022 r. poz. 2000 i 2185)” dodaje się wyrazy „o ponagleniu na niezłatwienie sprawy administracyjnej w terminie”;
- 6) w art. 1 w pkt 79, art. 511^{1a} otrzymuje brzmienie:

„Art. 511^{1a}. W razie nieodebrania przesyłki przez uczestnika postępowania, jeżeli przewodniczący uzna doręczenie pisma za pośrednictwem komornika za konieczne, stosuje się przepisy art. 139¹.”;

- 7) w art. 1 w pkt 82, w § 2 wyrazy „zostaną wymagania, o których” zastępuje się wyrazami „zostanie wymaganie, o którym”;
- 8) w art. 1 w pkt 89, w § 1 wyrazy „postanowień wydanych” zastępuje się wyrazami „postanowienia wydanego”;
- 9) w art. 1 w pkt 90, w § 2² po wyrazie „zarządu” dodaje się wyraz „przymusowego” oraz po wyrazie „rolnym” dodaje się wyrazy „albo zakładem wchodzącym w skład przedsiębiorstwa lub jego częścią albo częścią gospodarstwa rolnego”;
- 10) w art. 1 w pkt 94, w § 3² skreśla się wyraz „dotąd”;
- 11) w art. 1 w pkt 99, w art. 784 i w art. 785 wyrazy „rządowej lub samorządowej” zastępuje się wyrazem „publicznej”;
- 12) w art. 1 w pkt 105, w art. 804³:
 - a) we wprowadzeniu do wyliczenia skreśla się wyrazy „przez wierzyciela”,
 - b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) ma charakter warunkowy, chyba że chodzi o warunek zawieszający, który spełnił się przed złożeniem wniosku o wszczęcie egzekucji albo wstąpieniem do postępowania, a wierzyciel lub osoba wstępująca do postępowania na miejsce wierzyciela przedłożyli dokument potwierdzający spełnienie warunku, albo”;
- 13) w art. 1 w pkt 108, w art. 818¹ w § 3 wyraz „zakresie” zastępuje się wyrazem „składzie”;

- 14) w art. 1 w pkt 110, w zdaniu drugim wyraz „lub” zastępuje się wyrazem „albo”;
- 15) w art. 1:
a) w pkt 113, w § 1⁵,
b) w pkt 117, w art. 879⁵ w § 2,
c) w pkt 124 w lit. c, w § 3¹,
d) w pkt 128, w § 1¹
– wyraz „zobowiązany” zastępuje się wyrazem „obowiązany”;
- 16) w art. 1 w pkt 114, w art. 867³ § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Postąpienie nie może wynosić mniej niż pięć procent ceny wywołania, a jeżeli wartość szacunkowa ruchomości przekracza sto tysięcy złotych mniej niż jeden procent ceny wywołania, z zaokrągleniem wzwyż do pełnych złotych.”;
- 17) w art. 1:
a) w pkt 116:
– w lit. a, w § 3 skreśla się użyte dwukrotnie wyrazy „o licytacji elektronicznej”,
– w lit. c, w § 6 wyraz „licytacji” zastępuje się wyrazami „sprzedaży ruchomości w drodze licytacji elektronicznej”,
b) w pkt 118 przed lit. a dodaje się lit. ... w brzmieniu:
„...) § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Przetarg w drodze elektronicznej rozpoczyna się z chwilą określoną w obwieszczeniu o sprzedaży ruchomości w drodze licytacji elektronicznej i kończy się w chwili wyznaczonej przez komornika.”;
- 18) w art. 1 pkt 125 oznacza się jako pkt 126, a pkt 126 oznacza się jako pkt 125;
- 19) w art. 1:
a) skreśla się pkt 133,
b) pkt 135 otrzymuje brzmienie:

„135) w art. 986⁶ wyrazy „art. 986⁷ § 5” zastępuje się wyrazami „art. 986⁷ § 3¹ i 5”;

c) dodaje się pkt 135a w brzmieniu:

„135a) w art. 986⁷ po § 3 dodaje się § 3¹ w brzmieniu:

„§ 3¹. Jeżeli w ciągu 5 minut przed planowanym terminem zakończenia przetargu zgłoszono postąpienie, termin ten ulega odroczeniu o 5 minut. Jeżeli w dodatkowym czasie zgłoszono dalsze postąpienie, termin zakończenia przetargu podlega każdorazowo odroczeniu o kolejne 5 minut, aż do momentu gdy ustaną postąpienia.”;

20) w art. 1 w pkt 138 w lit. a w tiret trzecim, pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) należności za pracę za okres 3 miesięcy do wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, renty z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa albo śmierci, należności zasądzone na rzecz pokrzywdzonego lub osób wykonujących prawa pokrzywdzonego w postępowaniu karnym i koszty zwykłego pogrzebu dłużnika;”;

21) w art. 1 skreśla się pkt 145;

22) w art. 3 w pkt 1, w pkt 3 wyrazy „lub samorządowej” zastępuje się wyrazami „albo jednostki samorządu terytorialnego”;

23) w art. 6, w ust. 10 wyrazy „kontaktach, o których mowa w ust. 3” zastępuje się wyrazami „koncie ubezpieczonego, o którym mowa w art. 40, i na koncie płatnika składek, o którym mowa w art. 45”;

24) w art. 7 w pkt 4 w lit. a:

a) polecenie nowelizacyjne otrzymuje brzmienie: „po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:”;

b) zdanie drugie oznacza się jako § 1a;

- 25) w art. 8 w pkt 1, w ust. 4 wyrazy „na przewlekłość” zastępuje się wyrazami „dotyczącej przewlekłości”;
- 26) w art. 8 w pkt 3, w ust. 3 wyrazy „niespełniające wymogów, o których mowa w tym przepisie” zastępuje się wyrazami „, , które podlegałyby odrzuceniu na podstawie art. 9”;
- 27) w art. 9 w pkt 1, w lit. aa skreśla się wyraz „od”;
- 28) w art. 9 w pkt 8, w art. 105a wyrazy „art. 130” zastępuje się wyrazami „art. 130 § 1”;
- 29) w art. 11 w pkt 1, w ust. 7a po wyrazach „stosuje się” dodaje się wyraz „również” oraz po wyrazie „postępowań” dodaje się wyraz „egzekucyjnych”;
- 30) w art. 14 w pkt 4, ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Przepisy art. 25 ust. 1 i art. 72 ustawy zmienianej w art. 50, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do pism wnoszonych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.”;
- 31) w art. 15 w pkt 2 w lit. a, w ust. 1b po wyrazach „o ile” dodaje się wyrazy „komornik ten”;
- 32) w art. 19 w ust. 2:
a) w pkt 1 skreśla się wyraz „przepisu”,
b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) art. 458¹⁴–458¹⁶ ustawy zmienianej w art. 1.”;
c) dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
„3) art. 505¹⁸ § 1, art. 505¹⁹ § 1 oraz art. 569 § 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”;

- 33) w art. 19 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Do egzekucji z nieruchomości wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie stosuje się:
1) art. 940 i art. 941 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
2) art. 985 § 1¹ ustawy zmienianej w art. 1.”;
- 34) w art. 19 skreśla się ust. 7;
- 35) w art. 21:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy pismo procesowe nadane przesyłką rejestrowaną w rozumieniu art. 3 pkt 23 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 896, 1933 i 2042) od dnia wejścia w życie art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1655), uważa się za oddane w formie przesyłki poleconej, jeżeli do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie rozstrzygnięto prawomocnie o zwrocie lub odrzuceniu tego pisma.”,
b) w ust. 2 wyrazy „przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą” zastępuje się wyrazami „niniejszej ustawy”;
- 36) w art. 21 ust. 5 otrzymuje brzmienie:
„5. Do planów podziału sporządzonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy nie stosuje się:
1) art. 1025 § 1 pkt 2¹ i § 3² oraz art. 1029 § 3 ustawy zmienianej w art. 1;
2) art. 1033 § 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”;
- 37) w art. 23 w ust. 1 wyrazy „art. 57b § 1 ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą” zastępuje się wyrazami „art. 57b § 1a ustawy zmienianej

w art. 7”;

38) w art. 25 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, o ile nie upłynął jeszcze określony przez sąd termin do wniesienia zaliczki na poczet wynagrodzenia i wydatków biegłego albo do wyznaczenia tego terminu jeszcze nie doszło, stosuje się:

- 1) art. 89a ust. 2 i art. 89b ust. 2 ustawy zmienianej w art. 9, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą;
- 2) art. 89a ust. 4 ustawy zmienianej w art. 9.”;

39) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. 1. Przepisy art. 21 ust. 7a i 11 ustawy zmienianej w art. 11 oraz art. 11 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 16, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do postępowań wszczętych przed dniem wejścia w życie ustaw zmienianych w art. 11 i art. 16 i niezakończonych do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy. Czynności dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zgodnie z przepisami dotychczasowymi pozostają w mocy.

2. Przepisy art. 52 ust. 4 i 5 ustawy zmienianej w art. 14 stosuje się do postępowań wszczętych przed dniem wejścia w życie tej ustawy i niezakończonych do dnia wejścia w życie art. 14. Czynności dokonane przed dniem wejścia w życie art. 14 zgodnie z przepisami dotychczasowymi pozostają w mocy.”;

40) w art. 29 w ust. 4 wyrazy „a zachodziły” zastępuje się wyrazami „pomimo że zachodziły”;

41) dodaje się art. 29a w brzmieniu:

„Art. 29a. Minister Sprawiedliwości dokona przeglądu funkcjonowania przepisów ustawy zmienianej w art. 1 oraz przedłoży Sejmowi i Senatowi pisemną informację o skutkach niniejszej ustawy po upływie 3 lat od dnia jej wejścia w życie.”;

- 42) w art. 30 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) art. 1 pkt 138 lit. a tiret trzecie, który wchodzi w życie z dniem 1 października 2023 r.”;
- 43) w art. 30 w pkt 2 skreśla się wyrazy „i 145” oraz wyrazy „art. 19 ust. 5–7” zastępuje się wyrazami „art. 19 ust. 5 i 6”;
- 44) w art. 30 w pkt 2 po wyrazach „art. 23 ust. 2,” dodaje się wyrazy „art. 26 ust. 2”.

MARSZAŁEK SENATU

Tomasz GRODZKI

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 22 lutego 2023 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw i uchwalił do niej 44 poprawki.

Poprawki nr 16, 21, 34, 41 i 43 mają charakter merytoryczny.

W poprawce nr 16 proponuje się, aby w przypadku licytacji komorniczej ruchomości postąpienie nie mogło wynosić mniej niż pięć procent ceny wywołania wyłącznie w przypadku ruchomości, której wartość szacunkowa nie przekracza stu tysięcy złotych. W przypadku ruchomości o wartości szacunkowej powyżej tej kwoty postąpienie nie powinno być mniejsze niż jeden procent ceny wywołania. W ocenie Senatu wprowadzenie progu pięciu procent minimalnego postąpienia w przypadku wszystkich ruchomości mogłoby uniemożliwić uzyskanie odpowiedniej ceny w przypadku ruchomości o dużej wartości (blokujący próg postąpienia), a tym samym uniemożliwić maksymalne zaspokojenie wierzyciela.

Poprawka nr 21 eliminuje z ustawy art. 1 pkt 145, który dodaje § 4 do art. 1050 ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (dalej jako „k.p.c.”). W ocenie Senatu dodawana regulacja jest kontrowersyjna, w szczególności może być uznana za naruszającą zasadę równości wobec prawa. Zapewnia ona bowiem uprzywilejowaną pozycję podmiotu naruszającego dobra osobiste, do których zalicza się m.in. godność, wolność, swoboda sumienia, względem poszkodowanego. Rozwiązanie to może skutkować pozbawieniem realnej ochrony prawnej osoby, której dobro osobiste naruszono, pomimo że w sprawie o naruszenie dobra wydany został prawomocny wyrok. Przyjęte rozwiązanie premiuje podmioty będące w lepszej sytuacji materialnej, dla których maksymalny wymiar środka przymusu (15 000 zł) nie będzie stanowił żadnej dolegliwości ekonomicznej, podobnie jak koszty opublikowania oświadczenia w Monitorze Sądowym i Gospodarczym. Co więcej, regulacja zrównuje środki przymusu w odniesieniu do tych, którzy dopuścili się naruszenia na małą skalę (np. na forum lokalnym) oraz tych, którzy dopuścili się naruszenia na dużą skalę (np. na forum ogólnokrajowym). Dodatkowo art. 1050 § 4 k.p.c. osłabi autorytet sądu oraz pogłębi nieufność do prawa. W sprawach o naruszenie dóbr osobistych dłużnik będzie mógł w praktyce zignorować postanowienie sądu i nie składać oświadczenia odpowiedniej treści w odpowiedniej formie, ponieważ przewidziane w dodawanym przepisie środki przymusu

będą skutkowały względem niego konsekwencją mniej dotkliwą niż wykonanie orzeczonego obowiązku (nie będzie się opłacało dłużnikowi wykonanie orzeczonego obowiązku). Przyjęta regulacja zmieni status ochrony dóbr osobistych. Wynikająca z prawa materialnego ochrona tych dóbr, w następstwie przyjętego rozwiązania proceduralnego, stanie się fikcyjna. Brak skutecznej ochrony dóbr osobistych będzie zaś prowadził do zwiększenia liczby naruszeń. Należy przy tym pamiętać, że obowiązkiem państwa cywilizowanego (demokratycznego państwa prawnego) jest zapewnienie narzędzi prawnych umożliwiających efektywną ochronę dóbr osobistych, co z kolei jest jednym z filarów demokratycznego społeczeństwa.

W związku ze skreśleniem art. 1 pkt 145 bezprzedmiotowy jest art. 19 ust. 7 rozpatrzonej ustawy (poprawki nr 34 i 43).

Mając na uwadze zakres zmian dokonywanych rozpatrzoną ustawą w procedurze cywilnej oraz fakt, że jednym z celów ingerencji w przepisy k.p.c. (deklarowanym w uzasadnieniu projektu ustawy) jest przyspieszenie postępowań sądowych i zmniejszenie zaległości w sądach powszechnych w sprawach cywilnych, należy – w ocenie Senatu – zobligować Ministra Sprawiedliwości do dokonania przeglądu funkcjonowania przepisów k.p.c. i przedłożenia Sejmowi i Senatowi pisemnej informacji o skutkach rozpatrzonej ustawy, po upływie 3 lat od dnia jej wejścia w życie. Przeprowadzenie OSR *ex post* i ocena, czy wprowadzone ustawą zmiany realizują założone cele, pozwoli ustawodawcy podjąć racjonalną decyzję odnośnie do tego, czy k.p.c. wymaga dalszych korekt, a jeśli tak, to w jakim zakresie. Trzyletni okres przyjęty do analizy wydaje się być optymalny. Uwzględniając powyższe, uchwalono poprawkę nr 41.

Poprawki nr 1–15, 17–20, 22–33, 35–40, 42 i 44 zmierzają do podniesienia jakości techniczno-legislacyjnej rozpatrzonego aktu oraz zapewnienia spójności przyjętych rozwiązań i ich adekwatności do intencji ustawodawcy.

W art. 205⁵ § 2 (art. 1 pkt 33 lit. b noweli) mówiąc o przeprowadzaniu posiedzenia przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających jego przeprowadzenie na odległość, jako warunek takiego posiedzenia wskazuje się, że musi być zapewniona „jednoczesna transmisja obrazu i dźwięku”. W zmienianych przepisach ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych dotyczących posiedzeń zdalnych (art. 15zsz⁴ ust. 2–4 i art. 15zsz⁷; art. 17 pkt 2 lit. a i pkt 4 noweli) warunek ten wyrażono inaczej. W przepisach tych mówi się o „jednoczesnym bezpośrednim

przekazie obrazu i dźwięku”. Kierując się § 10 ZTP, poprawką nr 1 ujednocila się terminologię w ramach systemu prawa.

W związku z tym, że art. 394³ § 4 k.p.c. nie dotyczy zażalenia jako takiego, ale związanego z tym zażaleniem obowiązku zawiadomienia strony o pozostawieniu zażalenia w aktach sprawy bez żadnych dalszych czynności, oraz mając na względzie, że zakres odesłania musi być adekwatny do zakresu przepisu, do którego się odsyła (wymóg ten dotyczy także odesłania do odpowiedniego stosowania przepisów), uchwalono poprawkę nr 2.

W art. 424⁵ § 1 pkt 5 i art. 424⁸ § 2 (art. 1 pkt 58 i 59 noweli) odnosząc się do okoliczności, o których mowa w art. 424¹ § 2, nazywa się je inaczej. W art. 424⁵ § 1 pkt 5 mówi się o wyjątkowym przypadku, zaś w art. 424⁸ § 2 o wyjątku. Niezależnie od tego w przepisie, do którego we wskazanych przepisach się odsyła – tj. w art. 424¹ § 2, mowa jest o „wyjątkowych wypadkach”. Mając na względzie § 10 ZTP, należy uporządkować terminologię powiązanych ze sobą przepisów (poprawka nr 3).

Zgodnie z art. 458¹⁵ § 4 (art. 1 pkt 65 noweli), twierdzenia i dowody powołane z naruszeniem art. 458¹⁵ § 1–3 podlegają pominięciu, chyba że strona będąca przedsiębiorcą uprawdopodobni, że ich powołanie nie było możliwe albo że potrzeba ich powołania wynikła później. W związku z tym, że w art. 458¹⁵ § 2 nie określono zasad (warunków) powoływania twierdzeń i dowodów przez stronę będącą przedsiębiorcą, odesłanie w art. 458¹⁵ § 4 do tego przepisu jest bezprzedmiotowe. W art. 458¹⁵ § 2 sformułowano zasady pouczenia strony będącej przedsiębiorcą o treści art. 458¹⁵ § 1 i 4. Adresatem art. 458¹⁵ § 2 jest sąd, a nie strona będąca przedsiębiorcą. Mając to na uwadze, przyjęto poprawkę nr 4.

Kierując się § 156 ZTP, należy w dodawanym art. 477⁹ § 7 w zdaniu drugim (art. 1 pkt 67 lit. b noweli) uściślić odesłanie (poprawka nr 5).

Poprawki nr 6, 8, 10 i 40 mają charakter redakcyjny.

W związku z tym, że w art. 621 k.p.c. sformułowano jedno wymaganie (nie więcej niż jedno) odnoszące się do projektowanego sposobu podziału nieruchomości (przepis ten stanowi, że projektowany sposób podziału nieruchomości na części powinien być zaznaczony na planie sporządzonym według zasad obowiązujących przy oznaczaniu nieruchomości w księgach wieczystych), przyjęto poprawkę nr 7.

Przepis art. 755 § 2² (art. 1 pkt 90) stanowi, że w sprawach wymienionych w art. 479⁸⁹ k.p.c. (sprawy własności intelektualnej) sąd udziela zabezpieczenia po wysłuchaniu obowiązanego, chyba że konieczne jest natychmiastowe rozstrzygnięcie wniosku. Zasada ta nie dotyczy sposobów zabezpieczenia w całości podlegających wykonaniu przez komornika albo polegających na ustanowieniu zarządu nad przedsiębiorstwem lub gospodarstwem rolnym. W związku z tym, że zgodnie z art. 747 pkt 6 k.p.c. jednym ze sposobów zabezpieczenia roszczenia pieniężnego jest także ustanowienie zarządu przymusowego nad zakładem wchodzącym w skład przedsiębiorstwa lub jego częścią albo częścią gospodarstwa rolnego, zaś zgodnie z art. 755 § 1 k.p.c. sposoby zabezpieczenia roszczeń pieniężnych mogą być stosowane również w odniesieniu do zabezpieczania roszczeń niepieniężnych, art. 755 § 2² powinien zakresem przewidzianego w nim wyjątku obejmować również ustanowienie zarządu przymusowego nad zakładem wchodzącym w skład przedsiębiorstwa lub jego częścią albo częścią gospodarstwa rolnego – poprawka nr 9.

Mając na względzie art. 365 § 1 k.p.c., w którym poprawnie, zbiorczo nazwano organy administracji rządowej i organy administracji samorządowej organami administracji publicznej, tego samego określenia należy użyć w nowelizowanych art. 784 i art. 785 (art. 1 pkt 99 noweli) – poprawka nr 11.

Poprawka nr 12 uwzględnia w dodawanym art. 804³ pkt 1 (art. 1 pkt 105 noweli), że w przypadku warunkowego przeniesienia uprawnienia przez wierzyciela na inną osobę spełnienie warunku może nastąpić nie tylko przed wniesieniem wniosku o wszczęcie egzekucji, ale także przed wstąpieniem tej osoby do postępowania w miejsce wierzyciela. Ponadto w poprawce uwzględnia się, że dokument potwierdzający spełnienie warunku może złożyć nie tylko wierzyciel, ale także osoba wstępująca do postępowania.

Mając na względzie § 10 ZTP, w art. 818¹ § 1 i 3 (art. 1 pkt 108 noweli) należy uporządkować terminologię. W § 1 dodawanego artykułu mówi się o „brakach w składzie organów jednostki organizacyjnej”, zaś w § 3 tego artykułu – mówiąc o tym samym – używa się określenia „braki w zakresie organów jednostki organizacyjnej” – poprawka nr 13.

W art. 824 § 11 zdanie drugie (art. 1 pkt 110 noweli) należy skorygować spójnik. Spójnik alternatywy łącznej powinien być zastąpiony spójnikiem alternatywy rozłącznej – poprawka nr 14.

W związku z tym, że obowiązek udostępnienia obwieszczenia o licytacji wynika z ustawy, a nie stosunku zobowiązaniowego, w art. 867 § 15 (art. 1 pkt 113 noweli) należy

mówić o podmiocie obowiązującym do udostępnienia obwieszczenia, a nie podmiocie zobowiązanym do tego. Analogiczna uwaga dotyczy przepisów zmienianych w art. 1 pkt 117, 124 lit. c i pkt 128 noweli – poprawka nr 15.

Mając na uwadze § 10 ZTP, należy uporządkować terminologię przepisów odnoszących się do „obwieszczenia o sprzedaży ruchomości w drodze licytacji elektronicznej”. Ustawodawca nie jest konsekwentny terminologicznie. Używa tego określenia zamiennie w postaci pełnej (złożonej) i postaci skróconej, przy czym postaci skróconej używa w dwóch wariantach („obwieszczenie o licytacji elektronicznej” oraz „obwieszczenie o licytacji”). Wobec zmiany nazwy obwieszczenia w art. 879⁴ § 4 k.p.c., należy również dokonać stosownej korekty terminologicznej w nienowelizowanym art. 879⁶ § 1 k.p.c. – poprawka nr 17.

Uwzględniając strukturę ustawy i kolejność zmienianych przepisów k.p.c., należy zamienić miejscami pkt 125 i 126 w strukturze art. 1 – poprawka nr 18.

W związku z tym, że w nowelizowanym art. 986¹ k.p.c. nie ma § 3 i 4, nie można dodać do tego artykułu przepisu oznaczonego jako § 3¹ (art. 1 pkt 133 noweli; ewentualnie mogłyby być dodane § 1¹, 2¹ i 3). Ponadto treść dodawanego § 3¹ nie mieści się w zakresie regulacji art. 986¹ k.p.c. Dodawany przepis powinien być zamieszczony w art. 986⁷ k.p.c., jako § 3¹ – poprawka nr 19.

Poprawki nr 20 i 42 eliminują problem legislacyjny związany z faktem „nałożenia” się na siebie dwóch nowelizacji odnoszących się do art. 1025 § 1 pkt 3 k.p.c. Przepis ten jest zmieniany zarówno przez art. 1 pkt 138 lit. a tiret trzecie rozpatrzonej ustawy, jak i przez art. 2 ustawy z dnia 7 lipca 2022 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie z procedowaną równolegle ustawą o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (druk senacki nr 905), ustawa ta wejdzie w życie z dniem 1 października 2023 r.

Poprawkę nr 22 uchwalono mając na względzie terminologię art. 36 ust. 1 i art. 36¹ ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece oraz kierując się § 10 ZTP.

Uwzględniając § 157 ZTP (nie odsyła się do przepisu zawierającego odesłanie w tym samym zakresie), przyjęto poprawkę 23.

Mając na względzie § 55 ust. 3 ZTP (jeżeli samodzielną myśl prawodawcy wyraża zespół zdań, dokonuje się podziału artykułu na ustępy) oraz fakt, że obowiązujący art. 57b § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych ma już obecnie bardzo rozbudowane brzmienie, a także w celu zapewnienia komunikatywności przepisu zarówno w aspekcie wyszukiwawczym, jak i interpretacyjnym, w poprawce nr 24 proponuje się zamieszczenie dodawanego zdania drugiego jako odrębnego paragrafu w art. 57b i oznaczenie dodawanej jednostki redakcyjnej jako § 1a. Konsekwencją tej poprawki jest poprawka nr 37.

Uwzględniając § 10 ZTP oraz terminologię art. 4 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, a przede wszystkim ust. 2 tego artykułu, należy ujednolicić terminologię nowelizowanej ustawy – poprawka nr 25.

Ponieważ w art. 9 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki nie określa od strony pozytywnej wymogów, jakie musi spełniać skarga, ale przesłanki odrzucenia skargi, oraz mając na uwadze, że zakres odesłania musi być adekwatny do treści przepisu, do którego się odsyła, uchwalono poprawkę nr 26.

W lit. aa dodawanej do art. 79 ust. 1 pkt 2 (art. 9 pkt 1 noweli) niepotrzebnie powtórzono użyty wcześniej we wprowadzeniu do wyliczenia wyraz „od” – poprawka nr 27.

W związku z tym, że podstawą wezwania do opłacenia pisma procesowego jest art. 130 § 1 k.p.c., a nie cały ten artykuł, oraz mając na uwadze wynikające z § 156 ZTP wymagania dotyczące formułowania odesłań zewnętrznych przyjęto poprawkę nr 28.

Dodawany art. 21 ust. 7a (art. 11 pkt 1 noweli) może sugerować, że art. 804¹ oraz art. 824 § 1 pkt 4 i § 1¹ k.p.c. znajdują zastosowanie **wyłącznie** do postępowań egzekucyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (tj. wszczętych przed 8 września 2016 r.). Przyjmując, że istotą dodawanego przepisu przejściowego jest, aby przepisy art. 804¹ oraz art. 824 § 1 pkt 4 i § 1¹ k.p.c, które zostały dodane do systemu prawnego z dniem 8 września 2016 r., znajdowały zastosowanie **również** (a nie wyłącznie) do postępowań egzekucyjnych wszczętych przed

tym dniem, przyjęto poprawkę nr 29. Poprawka ta doprecyzowuje także, o jakich postępowaniach w dodawanym przepisie przejściowym jest mowa.

W związku z tym, że o opłacie stałej pobieranej od skargi na czynności komornika stanowi art. 25 ust. 1, a nie art. 72 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (przepis ten dotyczy opłaty stałej od zarzutów przeciwko planowi podziału sumy uzyskanej z egzekucji, od zażalenia oraz skargi na orzeczenie referendarza sądowego oraz od wniosku o podział złożonej do depozytu sądowego sumy odszkodowania za wywłaszczoną nieruchomość i wypłatę odszkodowania), przyjęto poprawkę nr 30. W ocenie Senatu dodawany przepis przejściowy powinien odnosić się do zmian w wysokości opłat przewidzianych zarówno w art. 25 ust. 1, jak i art. 72 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

W celu wyeliminowania wątpliwości, że druga część zdania w zakresie, w jakim mówi się o właściwości do doręczenia, dotyczy komornika, a nie adresu, uchwalono poprawkę nr 31.

W związku z tym, że ustawodawca nadaje nowe brzmienie wyłącznie § 1 w art. 505¹⁸ i art. 505¹⁹ k.p.c., podobnie jak ma to miejsce w przypadku art. 569 k.p.c., oraz biorąc pod uwagę, że ustawodawca nie modyfikuje art. 458¹⁴–458¹⁶, ale dodaje je do k.p.c. (nie mają one brzmienia dotychczasowego), przyjęto poprawkę nr 32.

Ponieważ w art. 22, który jest analogiczny do art. 19 ust. 3 mówi się o egzekucji z nieruchomości wszczętej i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy, dążąc do zapewnienia spójności terminologicznej w obrębie przepisów przejściowych i zakładając racjonalność językową ustawodawcy, przyjęto poprawkę nr 33. W poprawce uwzględniono, że art. 985 § 1¹ k.p.c. jest nowo dodanym przepisem (nie ma brzmienia dotychczasowego). W poprawce nr 33 w odniesieniu do korygowanego nią przepisu zastosowano technikę analogiczną do użytej w art. 19 ust. 2. Podobnej korekty należy dokonać w zakresie art. 21 ust. 5 i art. 25 ust. 2 (poprawki nr 36 i 38).

W związku z brzmieniem art. 21 ust. 1 nasuwało się pytanie, czy wolą ustawodawcy jest, aby za oddane w formie przesyłki poleconej było uważane również pismo procesowe nadane przesyłką rejestrowaną w rozumieniu art. 3 pkt 23 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe **w dniu** wejścia w życie art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (tj. 24 września 2021 r.)? Użycie formuły „po dniu” oznacza bowiem, że przepis przejściowy

będzie się odnosił do czynności nadania począwszy od 25 września 2021 r., a tym samym wyłączy z zakresu regulacji art. 21 ust. 1 dzień, w którym wszedł w życie przepis nadający art. 165 § 2 k.p.c. aktualne brzmienie. Poza tym przepis przejściowy nie może odnosić się do dnia wejścia w życie art. 165 § 2 k.p.c. (ten przepis był już w pierwotnym k.p.c.), ale do dnia wejścia w życie art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 11 sierpnia 2021 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, który nadał art. 165 § 2 k.p.c. aktualne brzmienie. Analogiczną uwagę należy sformułować w odniesieniu do art. 21 ust. 2. Przepis ten powinien odnosić się po prostu do dnia wejścia w życie rozpatrzonej ustawy – poprawka nr 35.

W związku z tym, że art. 14 wejdzie w życie w innym terminie (po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia) niż art. 26 (po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia), należy skorelować w zakresie terminów oba te artykuły. Skoro wolą ustawodawcy jest aby art. 14 wszedł w życie wcześniej, również art. 26 – w zakresie w jakim odnosi się on do art. 14 – musi wejść w życie wcześniej. W przeciwnym razie art. 26 będzie generował, a nie rozwiązywał, problem intertemporalny związany z ust. 4 i 5 dodawanymi do art. 52 ustawy z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych. Nie da się tego również pogodzić z § 44 ZTP .

Ponadto nasuwało się pytanie, jaki problem intertemporalny rozwiązuje art. 26, a w następstwie, czy przepis ten jest potrzebny. Analizowany przepis przejściowy związany jest z dodawanymi do ustaw zmienianych w art. 11, art. 14 i art. 16 regulacjami intertemporalnymi rozwiązującymi problemy związane z wejściem w życie ustaw zmienianych wskazanymi artykułami. Zdaniem Senatu, art. 26 rozwiązuje nieistniejący problem, w zakresie postępowań wszczętych od dnia wejścia w życie ustaw zmienianych art. 11, art. 14 i art. 16 do dnia wejścia w życie tych przepisów zmieniających. Nie budzi wątpliwości, że w odniesieniu do postępowań wszczętych w tym okresie powinny znaleźć (i zapewne znajdowały) zastosowanie przepisy obowiązujące w dniu wszczęcia postępowania, a więc przepisy dodane albo w postaci zmodyfikowanej przez ustawy zmieniane w art. 11, art. 14 i art. 16. W ocenie Senatu, art. 26 powinien odnosić się do postępowań wszczętych przed dniem wejścia w życie ustaw zmienianych w art. 11, art. 14 i art. 16, a niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozpatrzonej ustawy. Mając to na uwadze uchwalono poprawki nr 39 i 44.